

[Ulrich.]

en Jordudstyknings lignende Udstrækning som den, der gennemgaaende er foregaaet i de sidste 30 Aar, hvor Staten i det hele taget har beskæftiget sig med Jordudstyknings. Dette mener vi er tilstrækkeligt. Vi mener, at hele denne Jordudstykningsvirksomhed derved vil komme til at hvile i sig selv uden i nogen som helst Retning at tynge paa Statens aarlige Budgetter. Vi tror, at det samfundsmæssigt set er det heldigste, og stiller derfor dette Forslag, som vi meget vil anbefale ærede Medlemmer, som vil se samfundsmæssigt paa hele dette Spørgsmaal, at stemme for.

Hvad Betænkningen i øvrigt og de af de andre ærede Partier stillede Ændringsforslag angaar, skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. I Betænkningens tredje Stykke staar der, at de øvrige Partier her i Rigsdagen — altsaa med Undtagelse af Partiet Venstre — er imod det af Venstre stillede Forslag om at indføre en ny Form for Jordudstyknings, nemlig at gøre det valgfrit, om man vil have Fæste, eller man vil have Selveje ved offentlig Udstyknings af Jord. Det kunde af disse Bemærkninger se ud, som om vi fra vor Side i højere Grad var Modstandere af det af Venstre nu stillede Forslag end af den gamle Statsfæstelov. Dette er imidlertid ikke Tilfældet. Forholdet er selvfølgelig dette, at vi er Modstandere af Venstres Form for Udstyknings til Fæstebud, lige saa vel som vi er Modstandere af den almindelige Statsfæstelov, Loven af 4. Oktober 1919.

Flertallet, som bestaar af Regeringspartierne, har i Betænkningen fremsat forskellige Udtalelser, som er overordentlig karakteristiske. Det ærede Flertal skriver i sin Betænkning, at „Udstykningen er af overordentlig Betydning for Samfundslivets Udvikling.“ Ja, man skal sikkert være i Besiddelse af radikal-socialistisk indstillede Hjerner for at kunne faa nogen som helst Mening i denne Udtalelse. Hvorledes en saadan forceret Jordudstyknings skulde kunne faa nogen overordentlig Betydning for Samfundets Udvikling i positiv Retning, er mig en Gaade. Jeg er derimod fuldstændig paa det rene med, at det i negativ Retning vil kunne faa overordentlig stor Betydning for Samfundet, nemlig en meget skadelig Betydning for Landbruget. Dernæst gentager Flertallet en af disse gamle Udtalelser, som jeg troede, Livet var taget af ved Udtalelser af selve den højtærede Landbrugsminister, idet Flertallet udtaler, at Udstyknings vil være af „afgjort Betydning for Beskæftigelsesspørgsmaalet“. Den

højtærede Landbrugsminister udtalte ved første Behandling af dette Lovforslag, at han maatte erkende, at de foreslaaede Foranstaltninger ikke vilde have nogen afgørende Betydning for Beskæftigelsesgraden.

Det, der foreligger her, er altsaa en ren Desavouering af den højtærede Minister, foretaget af hans eget Parti. Jeg skal selvfølgelig ikke blande mig i dette, men noterer det kun som en Mærkværdighed. Det er sjældent, at et Parti saadan desavouerer sin egen Minister her i dette høje Ting. Dernæst fremsætter Flertallet en overordentlig interessant Bemærkning. Det siger: „... ligesom det har Værdi, at Staten overfor den herskende Landbrugskrise stadig optræder som Køber af Jordarealer“. Nu har vi hørt de ærede Partier synge fra Aar til Aar om, hvilken skadelig Indflydelse det havde, at Staten optraadte som Køber af Jord, og nu priser de denne Foranstaltning her. Ja, man skal høre meget i dette høje Ting, inden Ørerne gaar af en. (Munterhed). Det ærede Flertal møder nu op her til anden Behandling af Jordlovsforslaget og kaster alle deres principielle Synspunkter paa dette Omraade over Bord; de smider Ekspropriationen over Bord, de smider den kommunale Jordudstyknings over Bord og tror, at de dermed kan faa de andre Partier i dette høje Ting til at sluge deres paa andre Omraader lige saa uhyrlige Forslag raat. Men dette mislykkes jo ganske. Dette, at man har givet Afkald paa Ekspropriation og paa den kommunale Udstyknings, vil i Virkeligheden kun sige, at man fra den Side erkender, at Forslagene om disse Ting kun har været Paradeforslag, kun har været Agitationsforslag; det har ikke været noget, man i Virkeligheden vilde gaa ind for. For jeg er ganske enig i det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Udtalelser om, at man fra Regeringspartierne Side ikke har vovet her i dette høje Ting at tage en Afstemning om Ekspropriation og den kommunale Udstyknings.

Men til Trods for, at disse i det højere Luftlag liggende mærkelige Forslag er trukket tilbage, kan vi selvfølgelig ikke være Regeringspartierne folgtagte, hvad den øvrige Del af deres Forslag angaar, skønt vi dog naturligvis kan stemme for, at disse Uhyrligheder udgaar af Regeringslovsforslaget; det er indlysende. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var inde paa dette Forhold, men jeg var ikke ganske enig med det ærede Medlem i de Udtalelser, han herom fremsatte, for det ærede Medlem mente jo, at der i det Forbehold, der er taget om senere